

Apunts sobre la Alegremia:

“Aquest concepte i filosofia sorgeix de les reflexions d’un grup de dones camperoles del nord d’Argentina que junt amb el metge argentí Julio Monsalvo revisaven els índexs de les necessitats bàsiques. Aquestes dones reflexionaren quant a les necessitats bàsiques insatisfetes i en el realment necessari per a viure. Conclouren sàviament que l’essencial per a viure és l’aire i l’aigua nets, l’aliment sa, l’alberg com a sostre digne i l’abric com a vestimenta, l’amor i l’art.

Amb el temps, identifiquen que per casualitat els noms d’aquests elements necessaris per a viure comencen per la lletra a i se’ls coneix com les sis a de l’esperança i l’alegremia. Aquest concepte d’alegremia es desenvolupa a partir d’ahí, tenint en compte que la salut des d’aquest enfocament es mesura per la satisfacció d’aquests elements necessaris per a viure. “És l’alegria que circula per la sang i es reflecteix en el rostre, la mirada. Cal destacar que l’alegremia no sols es mesura en els éssers humans, sinó en tots els éssers vius; concep l’harmonia amb les plantes, els animals, en fi, tots els ecosistemes. També, ha d’afrontar quelcom que des d’aquest enfocament es coneix com les tres o amenaces de l’alegremia, que són: exclusió, explotació i extinció. Quines són les formes d’exclusió, explotació i extinció que els éssers humans i la naturalesa vivim en el nostre país, en la nostra comunitat, en el nostre planeta?”¹

de mesurar mitjançant indicadors de “normalitat” o d’absència de malaltia, sinó que és més encertat tindre també en compte aspectes ambientals, emocionals, culturals o socials, entre altres, que ens generen benestar (en línia amb la definició de salut de l’OMS: <http://www.who.int/about/mission/es/> ; i amb les propostes de l’atenció primària en salut i la Declaració Alma-Ata: http://www.who.int/topics/primary_health_care/es/).

Mitjançant aquesta metodologia d’educació popular, l’alegremia i les seues a serveixen per a reflexionar sobre la nostra salut personal, familiar, institucional, social o comunitària. Està formada per qüestions necessàries per a la vida, en estreta relació amb els DH, i que han de tindre garantides totes les persones per a viure saludablement i dignament.

A les 6 a de l’alegremia es va sumar, amb el temps, una setena a que és l’aprenentatge, ja que la creació col·lectiva del coneixement, l’educació popular, el treball cooperatiu i altres metodologies de sensibilització i transformació social participativa són fonamentals per a promoure l’alegremia i la salut dels ecosistemes.

1. Entrevista a María Hamlin “Alegremia en Nicaragua”: http://www.cisas.org.ni/story/alegremia_en_nicaragua